YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

30 päivänä tammikuuta 1997 *

Asiassa T-117/95,

N. Corman SA, Belgian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Goé-Limburg (Belgia), edustajanaan asianajaja Lucette Defalque, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson SARL, 1 rue Glesener,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Gérald Berscheid, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Gruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan asetusten (ETY) N:o 1547/87 ja (ETY) N:o 1589/87 muuttamisesta interventioelinten tekemien voiostojen osalta sekä asetusten (ETY) N:o 2191/81 ja (ETY) N:o 570/88 muuttamisesta voin ostoon myönnettävän tuen ja voin myymisen alennettuun hintaan tietyille kuluttaja- ja teollisuusryhmille osalta 28 päivänä helmikuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 455/95 (EYVL L 46, s. 31) 1 artiklan 4 kohdan,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio Gonzáles,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 5.11.1996 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat säännökset

1 Osana voin kuluttamisen edistämiseksi toteutettavia toimenpiteitä komissio antoi 16.2.1988 asetuksen (ETY) N:o 570/88 voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoriatuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitetulle voille ja voiöljylle myönnettävästä tuesta (ETY) N:o 570/88 (EYVL L 55, s. 31, jäljempänä asetus N:o 570/88).

2 Asetuksen 1 artiklassa määritellään edellytykset, joiden perusteella voille tai voiöljylle voidaan myöntää tukea.

3 Artiklassa säädettiin sen alkuperäisessä muodossa seuraavaa:

"Asetuksen (ETY) N:o 804/68 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti ostettu, ennen määritettävää päivää varastoon saapunut voi myydään ja toisessa alakohdassa tarkoitetun voin ja voiöljyn käytölle myönnetään tukea tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin.

Tukea voi saada ainoastaan:

a) voi, joka vastaa tuottajajäsenvaltion määritelmää ja asetuksen (ETY) N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan b alakohdan luokitusta ja jonka pakkaus on tämän mukaisesti merkitty;

b) voi, joka on valmistettu 10 artiklan mukaisesti hyväksytyssä laitoksessa voista tai kermasta ja joka vastaa liitteen IV laatuvaatimuksia."

4 Asetuksen N:o 570/88 tullessa voimaan voin ja kerman markkinoiden interventiotoimenpiteitä koskevista yleisistä säännöistä 15 päivänä heinäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 985/68 (EYVL L 169, s. 1, jäljempänä asetus N:o 985/68), 1 artikla, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1972 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2714/72 (EYVL L 291, s. 15, jäljempänä asetus N:o 2714/72) ja 2.7.1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1897/87 (EYVL L 182, s. 35), kuului seuraavasti:

"1. Interventioelimet ostavat ainoastaan sellaista voita,

a) jonka on tuottanut hyväksytty laitos,

b) joka on 3 kohdan a alakohdan määritelmän ja b alakohdan luokittelun mukaista,

— —

2. Ennen asetuksen (ETY) N:o 804/68 27 artiklan mukaisesti annettujen säännösten soveltamispäivää laitos hyväksytään ainoastaan, jos se valmistaa 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt vaatimukset täyttävää voita.

3. Ennen 2 kohdassa säädettyä päivää 1 kohdassa tarkoitetun voin

a) on oltava koostumukseltaan ja ominaisuuksiltaan seuraavanlaista:

aa) — [voi]rasvapitoisuuden vähintään 82 painoprosenttia,

— vesipitoisuuden enintään 16 painoprosenttia,

— valmistettu happamasta kermasta;

tai

bb) — [voi]rasvapitoisuuden vähintään 82 painoprosenttia,

— vesipitoisuuden enintään 16 painoprosenttia,

— valmistettu imelästä kermasta.

b) on oltava

— luokkaan 'beurre marque de contrôle' kuuluvaa belgialaisen voin osalta,

— —."

5 Asetuksen N:o 570/88 9 artiklassa säädettiin mahdollisuudesta myöntää tukea myös silloin "kun voiöljy tai voi, johon on lisätty tai jätetty lisäämättä merkkiaineita, sekoitetaan välivaiheessa muihin kuin lopputuotteisiin muussa kuin lopullisen jalostuksen toteuttavassa laitoksessa". Tuen saaminen saatettiin artiklassa riippuvaiseksi tiettyjen edellytysten täyttymisestä, joita olivat etenkin näiden välituotteiden jalostuslaitoksen hyväksyminen ja velvollisuus tehdä tuotteen pakkaukseen maininta "välituote".

6 Asetusta muutettiin 7.7.1993 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1813/93 (EYVL L 166 s. 16, jäljempänä asetus N:o 1813/93), joka tuli voimaan 1.8.1993. Asetuksen toisesta perustelukappaleesta käy ilmi, että tietyissä jäsenvaltioissa on havaittu eroavaisuuksia käsitteen välituote tulkinnassa, minkä takia on välttämätöntä säätää perusteista, joiden avulla nämä tuotteet voidaan puolueettomasti ja yksiselitteisesti yksilöidä.

7 Siten asetuksessa N:o 1813/93 asetuksen N:o 570/88 9 artiklaan lisättiin välituotteiden hyväksyntää itseään koskeva velvollisuus, joka on asetettu riippuvaiseksi sen osoittamista koskevan velvollisuuden täyttämisestä, että kyseiset välituotteet ovat perusteltuja lopputuotteiden valmistuksen kannalta.

8 Asetukseen N:o 570/88 lisättiin myös 9 a artikla, joka kuuluu seuraavasti:

"Edellä 9 artiklassa tarkoitetut tuotteet ovat muita kuin CN-koodeihin 0401 ja 0405 kuuluvia tuotteita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista.

Kuitenkin:

a) välituotteina pidetään tuotteita, joiden voirasvapitoisuus on vähintään 82 prosenttia ja jotka on valmistettu yksinomaan 1 artiklan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetusta voiöljystä 10 artiklan mukaisesti tähän tarkoitukseen hyväksytyssä laitoksessa, jos niihin on lisätty 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja merkkiaineita; tällöin maksettu vähimmäismyyntihinta on myönnetyn tuen enimmäismäärä, joka vastaa enimmäismyyntihintaa sekä tuen enimmäismäärä, jotka on vahvistettu 18 artiklan mukaisesti rasvapitoisuudeltaan 82 prosenttiselle voiöljylle;

b) välituotteina ei pidetä liitteessä VIII tarkoitettuja seoksia."

9 Uuden artiklan tarkoituksena on määritellä ne voiöljystä saatavat tuotteet, jotka voidaan katsoa välituotteiksi ja joille voidaan myöntää asetuksessa N:o 570/88 näille tuotteille säädettyä tukea.

10 Komission 2.9.1993 antamalla asetuksella (ETY) N:o 2443/93 (EYVL L 224, s. 8), jota sovelletaan 1.8.1993 alkaen, muutettiin asetusta N:o 570/88 seuraavasti:

"Korvataan asetuksen (ETY) N:o 570/88 1 artiklan toisen alakohdan johdantovirke seuraavasti:

'Tukea voi saada ainoastaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 a artiklan a alakohdan soveltamista: — — .'"

11 Tämän muutoksen perustelut käyvät ilmi asetuksen ensimmäisestä perustelukappaleesta, joka kuuluu seuraavasti:

" — — 9 a artiklan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevan tukihakemuksen muotoilusta on eri käsityksiä ottaen huomioon 1 artikla; oikeusturvan vuoksi olisi täsmennettävä, että 9 a artiklan a alakohdassa tarkoitetuille tuotteille huolimatta siitä, että 1 artikla ei koskisikaan näitä tuotteita, voidaan 1 päivästä elokuuta 1993 lähtien hakea tukea, joka vastaa merkittyyn, rasvapitoisuudeltaan 82 prosenttiseen voihin sovellettavaa tukea."

12 Asetusten (ETY) N:o 1547/87 ja (ETY) N:o 1589/87 muuttamisesta interventioelinten tekemien voiostojen osalta sekä asetusten (ETY) N:o 2191/81 ja (ETY) 570/88 muuttamisesta voin ostoon myönnettävän tuen ja voin myymiseen alennettuun hintaan tietyille kuluttaja- ja teollisuusryhmille osalta 28 päivänä helmikuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) 455/95 (EYVL L 46 s. 31, jäljempänä

riidanalainen asetus), jota sovelletaan 1.3.1995 alkaen, 1 artiklan 4 kohdalla muutettiin asetusta N:o 570/88 siten, että tuen myöntämisen edellytyksenä on, että voi valmistetaan suoraan ja yksinomaan pastöroidusta kermasta.

13 Tämän muutoksen jälkeen asetuksen N:o 570/88 uuden 1 artiklan toisen kohdan a alakohdassa säädetään:

"a) voi, joka on tuotettu suoraan pastöroidusta kermasta ja joka vastaa valmistavassa jäsenvaltiossa asetuksen (ETY) N:o 804/68 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ja asetuksen (ETY) N:o 454/95 liitteessä II olevan kansallisen laatuluokan vaatimuksia ja jonka päällysteeseen on tehty tämän mukaiset merkinnät."

14 Voin ja kerman markkinoiden interventioiden soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä helmikuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 454/95, joka koskee tätä säännöstä, on osittain korvannut asetuksen N:o 985/68, joka on puolestaan kumottu maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 muuttamisesta 14 päivänä marraskuuta 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2807/94 1.1.1995 alkavin vaikutuksin (EYVL L 298, s. 1). Asetuksen N:o 454/95 liitteessä II säädetään belgialaisen voin osalta: "beurre de laiterie, qualité extra; melkerijboter, extra kwaliteit".

Kanteen perustana olevat tosiseikat

15 Kantajana oleva Belgian oikeuden mukaan perustettu yhtiö kuuluu ranskalaiseen maitoalan ryhmään. Se on kehittänyt vuodesta 1959 lähtien voin valmistukseen käytettäviä teknisiä menetelmiä. Tämän kehitystyön seurauksena se on valmistanut vuonna 1987 ensimmäisen kerran "teknistä voita" (beurre technique).

16 Tämä uusi BITA-niminen tuote (beurre industriel technologiquement adapté, teknologisesti sovellettu teollisuusvoi) on kehitetty menetelmän perusteella, joka perustuu raaka-aineiden valintaan, rasvojen fyysiseen pilkkomiseen ja saatujen eri jakeiden uudelleen yhdistämiseen sen mukaan, millaisia teknisiä laatuja halutaan. Kantajan käyttämät raaka-aineet eli 65 prosenttia voita ja 35 prosenttia kermaa tiivistetään aluksi. Näin saatu puhdas rasva otetaan talteen. Tämän jälkeen se pilkotaan ja eri jakeet yhdistetään uudelleen haluttujen tuotteiden ja niiden käyttötarkoituksen mukaisesti (valmistettaessa tuotteita jäätelöä varten sulatuksessa käytetään matalampaa sulamispistettä ja valmistettaessa niitä esimerkiksi voisarvia varten korkeampaa).

17 Tässä menettelyssä pystytään saamaan standardin mukaista voita, jossa on 82 prosenttia rasvaa, 16 prosenttia vettä ja 2 prosenttia rasvattomia maidon kuiva-aineita; tämä voi on ominaisuuksiltaan hyvin tasalaatuista ja leipomotuotteiden valmistajat hankkivat sitä mielellään, koska ne voivat lisäksi käyttää sitä teollisuudessa käyttämillään automaattisilla pursotuslinjoilla, jotka on alun perin suunniteltu margariinin käyttämistä varten.

18 Kantajan tekniselle voille (beurre technique) tai yhdistetylle voille (beurre combiné) on myönnetty tukea vuodesta 1989 lähtien asetuksen N:o 570/88 välituotteita koskevan 9 artiklan mukaan.

19 Asetuksen N:o 1813/93, jolla asetukseen N:o 570/88 lisättiin 9 a artikla, soveltamisen alettua 1.8.1993, kantajan tekniselle voille voitiin myöntää tässä asetuksessa tarkoitettua tukea ainoastaan, jos siihen on lisätty merkintäainetta.

20 Merkintäaineiden lisäämisen tavoitteina on mahdollistaa, että ne tuotteet, joita yhteisön tuki koskee, pystytään maun tai värin perusteella tunnistamaan helposti väärinkäytösten ehkäisemiseksi. Asetuksen N:o 570/88 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tunnistamisessa on käytettävä kolmesta kemiallisesta ja viidestä aistinvaraisesta merkintäaineesta valittavaa paria.

21 Kantajan mukaan merkintäaineiden maku ja tuoksu aiheuttavat ongelmia. Tämän vuoksi kantaja on 1.8.1993 alkaen eli siitä lähtien kun asetukseen N:o 570/88 oli lisätty kyseinen 9 a artikla, jossa velvoitettiin lisäämään merkkiaineita kysymyksessä oleviin tuotteisiin, joihin tämän tekninen voi kuuluu, yrittänyt saada Belgian viranomaiset tunnustamaan kantajan teknisen voin "beurre marque du contrôle" tuotteeksi, jotta kantaja voisi jatkaa näiden tuotteiden pitämistä kaupan asetuksen N:o 570/88 mukaisesti ja saada niille asetuksen 1 artiklan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua tukea.

22 Ranskan tulliviranomaiset ilmoittivat vuosina 1990 ja 1991 komissiolle, että belgialainen yhtiö — eli tämän asian kantaja — oli tuonut Ranskaan voiöljystä uudelleen yhdistettyä voita, jonka voirasvapitoisuus oli 82 prosenttia ja että kyseinen yhtiö haki tälle tuotteelle asetuksen N:o 570/88 9 artiklassa tarkoitettua välituotteita koskevaa tukea. Viranomaiset pyysivät komissiota ilmoittamaan niille, voitiinko sellainen voi katsoa artiklassa tarkoitetuksi välituotteeksi.

23 Komissio antoi kysymykseen ensiksi kieltävän vastauksen ja pyysi sitten 10.6.1991 lähettämässään telekopiossa lisätietoja Belgian maatalousministeriöltä. Komissio ilmoitti tässä telekopiossa, että sen mukaan uudelleen muodostettu voi (beurre reconstitué) ei täytä asetuksen N:o 570/88 mukaisia tuenmyöntämisedellytyksiä, mutta ilmoitti odottavansa vielä tutkimuksensa tuloksia.

24 Belgian maatalousministeriö ilmoitti 1.7.1991 lähettämässään telekopiossa komissiolle, että Belgian valvontaviranomaisten mukaan kysymyksessä oleva tuote oli katsottava asetuksen N:o 570/88 9 artiklan mukaiseksi välituotteeksi. Tähän telekopioon oli liitetty kuvaukset tuotteen valmistusmenetelmästä ja tuotteen ominaisuuksista. Tuote kuvattiin siinä seuraavasti: kysymyksessä on "välituote, joka sisältää 82 prosenttia voirasvaa ja se on sovellettu erityisesti sellaiseen käyttöön, jossa taikinaa joudutaan kaulimaan (vehnäleivät, voitaikina) leipomo- ja keksiteollisuudessa ym." Tuote saadaan aikaan useiden eri vaiheiden tuloksena, joihin

kuuluu fyysinen pilkkominen ja uudelleen yhdistäminen. Kuvaus päättyi siten, että saatu tuote sisältää 82 prosenttia voirasvaa, 16 prosenttia vettä ja 2 prosenttia rasvattomia kuiva-aineita ja "että tämä koostumus [oli] samanlainen kuin perinteisen voin koostumus, vaikka se oli asetuksessa N:o 570/88 tarkoitettu välituote".

25 Komissio ilmoitti Ranskan tulliviranomaisille 3.7.1991 lähettämässään telekopiossa, että Belgian viranomaiset ovat tutkineet kyseisen tuotteen, josta siltä oli pyydetty lausuntoa, ja että tuote voitiin katsoa asetuksen N:o 570/88 9 artiklan mukaiseksi välituotteeksi. Komissio lisäsi, että "ilmoitan kuitenkin, ettei tuotetta voida katsoa voiksi ja ettei sitä missään tapauksessa voida luokitella asetuksen (ETY) N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuksi voiksi".

26 Belgian maatalousministeriö lähetti komissiolle 22.8.1991 seuraavan sisältöisen telekopion:

"Meille on ilmoitettu Teidän 3.7.1991 lähettämästänne telekopiosta [komission Ranskan tulliviranomaisille lähettämä telekopio].

Ymmärrämme telekopion niin, että kyseinen tuote voidaan katsoa välituotteeksi, ja — jos tuottajavaltion säännökset sen sallivat — mikään ei estä tunnustamasta, että tästä tuotteesta, joka on tässä tapauksessa yhdistetty voi, käytetään nimeä voi (6.5.1988 annettu kuninkaan asetus, erityisesti sen 1 artikla, jonka mukaan voin määritelmään sisältyy uudelleen yhdistämällä saatu voi).

Kuitenkaan sitä ei voida luokitella asetuksen N:o 985/68 (ETY) 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin ryhmiin, joissa säädetään Belgian osalta: 'beurre marque de contrôle' joten sitä ei voida ostaa interventio-ostoilla eikä sen osalta voida sopia yksityisestä varastoinnista.

— —"

27 Belgian viranomaiset ovat 28.2.1994 tästä telekopiosta ilmenevästä kannasta huolimatta luokitelleet kantajan valmistaman teknisen voin "beurre marque de contrôle" tuotteena luokkaan "beurre de laiterie: qualité extra". Tämän takia kantajan tekniselle voille, jolle oli siihen asti myönnetty asetuksen N:o 570/88 9 a artiklan mukaista yhteisön tukea, alettiin myöntää asetuksen N:o 570/88 1 artiklan mukaista tukea, ilman että sovellettavia yhteisön säännöksiä tai kyseistä tuotetta olisi muutettu.

28 Asetuksen N:o 570/88 2 artiklan mukaan tuki myönnetään noudattaen pysyvää tarjouskilpailumenettelyä, josta interventioelimet huolehtivat kussakin jäsenvaltiossa.

29 Riidanalaisen asetuksen voimaantulon jälkeen kantajan teknistä voita on nimitetty "välituotteeksi" ja sille on myönnetty asetuksen N:o 570/88 9 a artiklassa tarkoitettua tukea. Asetuksen N:o 570/88 1 artiklassa ja sen 9 a artiklassa tarkoitettujen tukien määrät eivät eroa toisistaan. Ero on siinä, että 9 a artiklassa tarkoitettu tuote on välituotteena sekoitettava suoraan lopputuotteeseen, siihen on lisättävä merkintäaineita ja pakkaukseen on tehtävä maininta "välituote". Sen sijaan 1 artiklassa tarkoitettu voi on sekoitettava joko välituotteeseen tai lopputuotteeseen. Siihen ei sovelleta yhtä ankaraa valvontamenettelyä ja siitä saadaan käyttää nimitystä "voi".

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

30 Kantaja on jättänyt 10.5.1995 tätä asiaa koskevan kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.

31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) on päättänyt esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ryhtyä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisiin prosessinjohtotoimenpiteisiin ja pyytää asianosaisia vastaamaan niille esitettyihin joihinkin kysymyksiin ja esittämään tiettyjä asiakirjoja ja aloittaa suullisen käsittelyn. Kantaja ja komissio ovat vastanneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle 28.6. ja 2.7.1996.

32 Asianosaiset esittivät suulliset lausumansa ja vastauksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin 5.11.1996 pidetyssä istunnossa.

33 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 4 kohdan,

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

34 Vastaaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta,

— toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana,

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

35 Kantaja vaati vastaajan vastineeseen antamassaan vastauksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään, että komission on esitettävä niiden hallintokomitean kokouksen pöytäkirjat, joissa riidanalaisesta asetuksesta on neuvoteltu.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

36 Komissio väittää, että kanne on jätettävä tutkimatta oikeussuojaintressin puuttumisen takia.

37 Komission mukaan asetuksen N:o 570/88 1 artiklan toisen kohdan a alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 4 kohdalla, ainoastaan vahvistetaan aikaisempi tilanne, siltä osin kuin on kysymys vaatimuksesta, että voi on valmistettava kermasta, jotta sille voidaan myötää tukea. Asetuksen N:o 570/88 1 artiklassa tarkoitettujen ensisijaisten tuotteiden osalta vaadittiin ennen riidanalaista muutosta sovelletussa järjestelmässä, että voi vastaa "tuottajajäsenvaltion määritelmää ja asetuksen (ETY) N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan b

alakohdan luokitusta ja [että sen] pakkaus on tämän mukaisesti merkitty". Asetuksen N:o 985/68 tätä koskevan säännöksen mukaan vaadittiin belgialaisen voin osalta, että kysymyksessä oli luokkaan "beurre marque de contrôle" kuuluva voi. Kuitenkin asetuksen N:o 570/88 1 artiklan mukaan vaaditaan lisäksi, että voi vastaa tiettyä voin määritelmää. Tämä määritelmä oli otettu asetuksen N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan a alakohtaan, jossa säädettiin, että voi on valmistettava imelästä tai happamasta kermasta.

38 Se, että edellä esitetty tekninen vaatimus valmistaa voita kermasta [asetuksen N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan a alakohta] on kumulatiivinen laatuluokkaa koskevan vaatimuksen [saman säännöksen b alakohta] kanssa, johtuu sitä paitsi asetuksen N:o 985/68 8 artiklan 4 kohdan ensimmäisestä alakohdasta, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2714/72, koska interventioelin voi ostaa ainoastaan nämä kaksi vaatimusta täyttävää voita.

39 Riidanalainen asetus ei millään tavoin komission mukaan muuta aikaisempaa tilannetta kantajan tuotteen kaltaisen uudelleen yhdistetyn voin osalta. Erityisesti asetuksella ei ole muutettu niitä välttämättömiä edellytyksiä, jotka tällaisen voin on täytettävä, jotta sille voidaan myöntää yhteisön tukea.

40 Komissio väittää myös, että kantaja ei voi missään tapauksessa perustella oikeussuojaintressin olemassaoloa komission toimien osalta sillä, että Belgian viranomaiset ovat aikaisempien ja nykyisten säännösten kanssa ristiriitaisella tavalla luokitelleet kantajan uudelleen yhdistetyn voin luokkaan "extra". Belgian viranomaiset olivat luokitelleet vuonna 1994 kantajan voin luokkaan "extra", vaikka ne olivat tietoisia, ettei sellaisia ominaisuuksia omaavaa voita olisi saatu luokitella voiksi, kuten nämä viranomaiset olivat sitä paitsi nimenomaisesti lausuneet vuonna 1991. Komissio kiistää kantajan lausuman, jonka mukaan Belgian viranomaiset olisivat ilmoittaneet tehdystä luokituksesta sille. Se ei ole missään vaiheessa saanut tietää tästä. Komissio on ollut koko ajan sitä mieltä, että uudelleen yhdistettyä voita ei voida luokitella voina mihinkään asetuksen N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan

b alakohdan ryhmiin. Komission kantaa vahvistaa se, että samaa tuotetta ei voida saman asetuksen yhteydessä pitää yhtä aikaa sekä ensisijaisena tuotteena että välituotteena. Tällaisessa tilanteessa jäsenvaltio, jota sitoo yhteisön oikeuden sääntö jättää uudelleen yhdistetty voi asetuksen N:o 570/88 1 artiklan toisen kohdan a alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle, ei voi pelkästään yksipuolisen luokituksen avulla saada aikaan sitä, että uudelleen yhdistetylle voille myönnetään tässä säännöksessä tarkoittua tukea ja että se vapautetaan näin täyttämästä saman asetuksen 9 a artiklassa tarkoitettua velvollisuutta merkintäaineiden lisäämistä.

41 Merkintäaineiden lisäämisen tarkoituksena on tehdä niiden tuotteiden, joille myönnetään tukea, tunnistaminen helpoksi ja ehkäistä siten väärinkäytöksiä; lisäämisen seurauksena tuotteisiin jää erityinen väri ja maku. Asetuksessa N:o 570/88 taloudellisille toimijoille jätetään kuitenkin melko suuri valinnanvara koska siinä säädetään, että taloudellisen toimijan on valittava kolmesta kemiallisesta ja viidestä aistinvaraisesta merkintäaineesta merkintäainepari. Todellisuudessa merkintäaineiden lisäämisen ei pitäisi aiheuttaa ongelmia, koska valmistajat ja kuluttajat näyttävät hyväksyneen ominaisuuksiltaan erittäin herkän kerman osalta merkintäaineiden lisäämisen. Sen, että tuote on nimeltään "välituote", ei pitäisi myöskään olla ongelmallista yritykselle, jonka tärkeimmät asiakkaat ovat sen omien sanojen mukaan erikoistuneita yrityksiä. Ne arvostavat tuotetta puhtaasti sen teknisten ominaisuuksien mukaan ja laadusta esitetyllä arvostelulla ei ole niille merkitystä.

42 Vaikka oletettaisiin, että muut kantajaa koskevat edellytykset täyttyvät, kanteen kohteena oleva säädös on komission mukaan luonteeltaan ainoastaan vahvistava, ja sitä vastaan nostettu kumoamiskanne on jätettävä tutkimatta (ks. yhdistetyt asiat 166/86 ja 220/86, Irish Cement v. komissio, tuomio 15.12.1988, Kok. 1988, s. 6473, 16 kohta).

43 Kantajalla ei missään tapauksessa ole asiassa välitöntä intressiä, koska kansallisten viranomaisten toimenpide oli asetuksen antamisen jälkeen välttämätön, jotta kantaja saattoi menestyksellisesti hakea tukea. Raaka-aineen alkuperää ja teknistä luonnetta koskevan edellytyksen lisäksi oli nimittäin välttämätöntä, että Belgian viranomaiset luokittelivat kantajan tuotteen positiivisella päätöksellä (joka tässä asiassa sitä paitsi oli yhteisön oikeuden vastainen) luokkaan "extra". Sitä paitsi tuki

myönnetään kunkin interventioelimien järjestämän tarjouskilpailumenettelyn yhteydessä. Koska kansalliset viranomaiset vastaavat kilpailun hallinnoimisesta, niiden toimenpide on asiassa välttämätön.

44 Kantajalla ei ole myöskään väittämäänsä erityistä intressiä. Riitautetun säännöksen luonne on täydellisesti yleisen normatiivinen ja siinä suljetaan pois (tai pikemminkin siinä vahvistetaan suljettavan pois) kaikki taloudelliset toimijat, jotka eivät täytä objektiivisia vaatimuksia, joihin kuuluu etenkin se, että voi on valmistettava suoraan ja yksinomaan kermasta. Komissio esittää, että vaikka kantaja, joka on merkittävä meijeri kansallisella tasolla, on kenties ainoa erityistä BITA-nimistä tuotetta valmistava yritys, se ei suinkaan ole ainoa uudelleen yhdistettyä voita yhteisön markkinoilla valmistava yritys. Tässä tapauksessa toimenpidettä sovelletaan jokaiseen yritykseen, joka ei käytä tuoretta kermaa, ja toimenpide on täydellisesti säädöksen tarkoituksen mukainen, joka on edistää varastojen myyntiä huolehtimalla samalla väärinkäytöksien ehkäisemiseksi tehtävistä toimenpiteistä. Tämän takia ja erona kantajan kantansa tueksi esittämään asiassa C-309/89, Codorniu v. neuvosto, 18.5.1994 annetun tuomion (Kok. 1994, s. I-1853) perusteena olevaan asiantilaan, kantaja ei voi komission mukaan vedota siihen, että sillä on mahdollinen subjektiivinen oikeus, jonka komissio olisi riistänyt.

45 Kantajan väitteeseen, jonka mukaan toisin kuin kilpailijansa, se ei voi hankkia maitoa tai kermaa järjestelmällisesti, komissio toteaa, että kantaja ei ole näyttänyt, että sen väittämä asema olisi erityinen. Vastaaja myöntää, että yritys, joka ei kerää maitoa, on ainakin niiden määrien osalta, joita se ei voi hankkia oman ryhmän sisältä, riippuvainen markkinoiden mahdollisista heilahteluista. Osaava taloudellinen toimija yrittää kuitenkin varautua tähän tilanteeseen tekemällä pitkäaikaisia sopimuksia ja hajauttamalla hankintalähteensä.

46 Kantaja katsoo yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön vedoten, että taloudellinen toimija, jota yhteisön säännös koskee, voi kiistää säännöksen perusteltavuuden, jos säännöksessä ei oteta huomioon toimijan erityistä tilannetta, sen seurauksena toimijalta riistetään sillä oleva oikeus ja aiheutetaan vahinkoa, etenkin silloin kun kysymyksessä olevalla säännök-

sellä vaikutetaan toimijan oikeudelliseen asemaan sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella tämä toimija erotetaan kaikista muista ja yksilöidään se samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1962, Kok. 1962, s. 197 ja 223; em. asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 20 kohta; asia T-476/93, FRSEA ja FNSEA v. neuvosto, määräys 28.10.1993, Kok. 1993, s. II-1187, 20 kohta ja asia T-489/93, Unifruit Hellas v. komissio, tuomio 15.12.1994, Kok. 1994, s. II-1201, 21 kohta). Kantaja katsoo, että se kuuluu sellaisten toimijoiden "yksilöityyn suljettuun ryhmään", joiden erityisiä oikeuksia on loukattu (asia 231/82, Spijker v. komissio, tuomio 14.7.1983, Kok. 1983, s. 2559, 8 kohta; asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. I-2477, 10 kohta; asia C-358/89, Extramet Industrie v. komissio, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 17 kohta; asia T-99/94, Asocarne v. neuvosto, määräys 20.10.1994, Kok. 1994, s. II-871, 20 ja 21 kohta ja em. asia Unifruit Hellas v. komissio, tuomion 23 kohta).

47 Riidanalaisella asetuksella lisättiin edellytys, jonka mukaan voi on valmistettava suoraan ja yksinomaan kermasta, jotta sille voitaisiin myöntää tukea. Tätä edellytystä ei ollut esitetty tätä ennen yhteisön oikeudessa. Kantaja korostaa, että riidanalaisen asetuksen aikaisemman sanamuodon mukaisesti asetuksen N:o 570/88 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettiin, että tukea voi saada ainoastaan "voi, joka vastaa tuottajajäsenvaltion määritelmää ja asetuksen (ETY) N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan b alakohdan luokitusta ja jonka pakkaus on tämän mukaisesti merkitty" ja että siinä tarkoitetun asetuksen N:o 985/68 mukaan vaadittiin ainoastaan, että belgialaisen voin osalta voi on luokiteltu luokkaan "beurre marque de contrôle".

48 Toimenpide, jolla asetettiin uudet edellytykset tuen saamiseksi konditoriatuotteiden valmistuksessa käytettävälle voille, ei missään nimessä ole aikaisemman toimenpiteen vahvistava toimenpide, koska maitoalan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönottamisesta lähtien julkisesti varastoitua voita koskeva interventiojärjestelmä on aina ollut erilainen kuin järjestelmä, joka koskee yhteisön tukea voin käyttämiseksi eri aloilla, kuten erityisesti konditoriatuotteiden ja muiden elintarvikkeiden valmistuksessa. Voin julkisella varastoimisella tavoiteltava päämäärä on säilyttää voin laatu huolehtimalla erittäin hyvien varastointiedellytysten järjestämisestä. Sen sijaan voin myyntiä koskevien asetusten tarkoituksena on ratkaista

mahdollisia voin menekkiongelmia ja edistää konditoriatuotteiden valmistuksessa voin kilpailuasemaa suhteessa kasviöljyihin.

49 Kantajan mukaan yhteisön säännökset eivät sisällä yhtenäistä voin määritelmää, jonka mukaan voi olisi valmistettava yksinomaan ja suoraan kermasta. Esimerkiksi vientiin tarkoitetun voin määritelmä, joka on otettu tullinimikkeistöön, eroaa komission esittämästä määritelmästä. Näin ollen tässä tapauksessa sovellettava voin määritelmä on haettava konditoriatuotteiden, jäätelön ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen käytettävää voita koskevasta erityisestä säädöksestä eli asetuksesta N:o 570/88, jossa vaadittiin ennen riidanalaisella asetuksella tehtyjä muutoksia pelkästään, että voi vastasi tuottajajäsenvaltion määritelmää ja asetuksen N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan b alakohdan luokitusta.

50 Kantajan mukaan riidanalaisella asetuksella sisällytettiin yhteisön säännöksiin paljon suppeampi voin määritelmä kuin se, joka sisältyy levitettäviä ravintorasvoja koskevista vaatimuksista 5 päivänä joulukuuta 1994 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 2991/94 (EYVL L 316, s. 2, jäljempänä asetus N:o 2991/94), joka on normihierarkiassa ylempänä ja jossa voin määritelmään sisältyy uudelleen yhdistetty voi. Uudelleen yhdistetyn voin puolesta oli esitetty puoltavia mielipiteitä asetuksen N:o 2991/94 antamiseen johtaneissa neuvotteluissa. Kaikki valtuuskunnat olivat katsoneet, että tuote oli oikeaa voita ja että se oli myös katsottava sellaiseksi. Tämän takia belgialaista voin arviointia koskevaa asetusta oli muutettu siten, että uudelleen yhdistetty voi saatettiin luokitella laatuvoiksi.

51 Kantaja korostaa, että ennen riidanalaisella asetuksella tehtyä muutosta hänen valmistamansa voi täytti kaikki asetuksen N:o 570/88 1 artiklassa vaadittavat edellytykset tuen saamiseksi ja koska se oli täsmälleen Belgian ja yhteisön oikeuksien mukaista, Belgian viranomaiset olivat luokitelleet sen asetuksen N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuksi voiksi, eli "beurre de laiterie qualité

extra" voiksi. Koska tätä asiaa ei ole yhdenmukaistettu yhteisössä, pelkästään kyseisen jäsenvaltion tehtävä on vahvistaa ne vaatimukset, joiden perusteella voi luokitellaan, ja päättää luokittelussa sovellettavista menetelmistä.

52 Kantaja myöntää, että uudelleen yhdistetty voi voidaan katsoa myös asetuksen N:o 570/88 9 a artiklassa tarkoitetuksi välituotteeksi, mutta se muistuttaa, että yhteisön säännösten mukaan vaaditaan, että välituotteisiin on lisätty merkintäaineita ja että kantaja nimeää tuotteensa "välituotteeksi". Kantajan mukaan 9 a artiklan mukaan täytyy olla sallittu myös sellainen uudelleen yhdistetyn voin muoto, johon ei ole lisätty merkintäaineita ja josta käytetään nimeä voi, joskin yksinkertaisempaa ja selvempää olisi hyväksyä tällainen tuote yksinkertaisesti saman asetuksen 1 artiklan perusteella. Merkintäaineiden lisäämisestä jää aina niille ominainen maku ja väri, mistä syystä asiakkaat eivät arvosta tuotetta. Kantaja on menettänyt sekä merkintäaineiden lisäämisen että nimen "välituote" takia laajan suurteollisuuden edustajista koostuvan asiakaskunnan, joka on kääntynyt perinteisellä kirnuamismenetelmällä voita valmistavien kilpailijoiden tai kilpailevien margariinin valmistajien puoleen. Lisäksi nimi "välituote" vaikuttaa kielteisesti kantajan tuotetta sisältävien tuotteiden vientiin yhteisön ulkopuolelle.

53 Kantaja katsoo, että riidanalainen toimi koskee sitä suoraan, koska toimi ei vaatinut täytäntöönpanotoimenpidettä ja koska säädös tuli voimaan 1.3.1995.

54 Kantaja katsoo myös, että riidanalainen toimenpide koskee sitä erikseen. Se esittää joukon sellaisia erityisiä seikkoja, joiden perusteella se eroaa kaikista kilpailijoistaan. Se on ainoa yritys Euroopan unionissa, joka jalostaa voirasvaa olematta millään tavalla sidottu "meijeriin". Tästä seikasta seuraa tämän kanteen kannalta tärkeä seikka, eli se, että sen on mahdotonta hankkia tarpeeksi kermaa tuotantolaitoksensa tarpeiden täyttämistä varten, koska se tarvitsee vuotuista tuotantoaan

varten 3,5 miljardia litraa maitoa, joka vastaa suurin piirtein Belgian vuosittaista tuotantoa. Lisäksi kerman kuljettaminen on vaikeaa ja se säilyy ainoastaan hyvin lyhyen ajan. Toisin kuin sen kilpailijat Euroopan unionissa, se ei pääse hyötymään säännöllisestä maidonkeräysjärjestelmästä, jossa maito noudetaan läheltä tuotantopaikkakuntia.

55 Kantajan toiminta Euroopassa, joka on 75 prosenttia sen vuosittaisesta kokonaismyynnistä, koostuu yhteisössä tuotetun maitorasvan ylijäämän myynnistä siten, että se myy yhteisössä vuodessa tuotetusta 450 000 tonnin kokonaisylijäämämäärästä 70 000 tonnia. Koska sen raaka-aine on suureksi osaksi interventiovoi, kantaja myötävaikuttaa ylituotannon vähentämiseen vähentämällä yhteisön voivarastoja ja tasoittamalla markkinoita jakamalla voin ylituotannon koko kalenterivuoden ajalle.

56 Kantaja tuo esiin vielä yhden erityisen seikan. Se on ainoa yritys unionissa, joka toimii lähes yksinomaan ja päätoimisesti voirasvojen alalla, kun taas sen kilpailijoille tämä toimiala on vasta toissijainen. Se on siten ainoa yritys unionissa, joka on investoinut erittäin huomattavia summia tutkimukseen ja kehitykseen, minkä ansiosta se on voinut kehittää pilkkomista, voin uudelleen yhdistämistä ja standardointia koskevan menetelmän, joka on salainen. Tämän keksinnön jälkeen se on investoinut tuotantolinjoihin voidakseen käsitellä voita (käsittelyn yhteydessä on tarpeen toteuttaa varotoimenpiteitä bakteereihin liittyvien vaarojen takia) ja valmistaa "teknistä" voita, jossa on 82 prosenttia rasvaa ja joka vastaa täydellisesti standardia. Tämä tuote valmistetaan sekoituksesta, jossa on 65 prosenttia ykkösluokan voita ja 35 prosenttia kermaa. Kantajan mukaan sen laitoksia on mahdotonta saada toimimaan, jos valmistuksessa käytetään ainoastaan toista niistä. Lisäksi pelkästä kermasta ei saada standardin mukaista voita, sillä kerman koostumusta ei voida säädellä ja se vaihtelee vuodenajan mukaan. Sitä paitsi kermaa ei voida säilyttää kuin vain vähän aikaa ja asiassa on otettava huomioon, että kantajan harjoittaman kaltaisen voituotannon koko tarkoitus on säädellä voimarkkinoita, joilla ilmenee vuodenaikaan liittyviä määrällisiä ja laatua koskevia vaihteluja kun taas kotitalouksien kulutus pysyy vakaana. Tämän säätelyn toteuttaminen vaatii kuitenkin varastointijaksoja, joita voidaan suunnitella käytettäväksi ainoastaan voin, muttei kerman osalta.

57 Riidanalainen säännös vaikuttaa 30 prosenttiin kantajan tuotannosta. Kantaja ei pystynyt muutoksen äkillisyyden takia saamaan tuotantolinjoihin tekemiään investointeja tuottamaan, se ei ole voinut täyttää sitoumuksiaan, eikä suunnitella voivarastojensa käyttämistä.

58 Jos uusi voi saa yhteisön tukea, se kilpailee erilaisten kasvisperäisten öljyjen kanssa hinnallaan ja lisäksi koostumuksellaan, jonka ansiosta sitä voidaan käyttää automaattisilla pursotuslinjoilla, jotka on suunniteltu margariinin käyttämistä varten. Sitä paitsi voilla on useita konditorioiden ja jäätelötehtaiden arvostamia erityisiä ominaisuuksia. Kantaja kertoo saaneensa tällä tavalla uuden merkittävän asiakaskunnan tällä alalla riidanalaista muutosta edeltäneiden kahden vuoden kuluessa. Nämä asiakkaat haluavat ostaa perustuotteen muodossa olevaa voita, eivätkä muissa asetuksissa määritellyn kaltaista välituotetta.

59 Kantaja esittää, että sekä Belgian viranomaiset (joiden kolme edustajaa valvoo jatkuvasti sen tuotantoa) että yhteisön viranomaiset tuntevat hyvin sen erikoisaseman voialalla. Komission edustajat ovat käyneet sen laitoksissa monta kertaa ja tilintarkastustuomioistuin on tehnyt alalta vuosia 1988/1989 käsitelleen kertomuksen. Kantaja on selvittänyt Belgian maatalousministeriölle kantansa, joka on painottanut sitä työkokouksissa ja niissä hallintokomitean kokouksissa, joissa komissio esitti säännösten muuttamista ja joissa kansalliset edustajat ovat neuvotelleet asiasta. Tämän perusteella komission olisi pitänyt ottaa huomioon kantajan erityinen asema.

60 Kantaja katsoo näin ollen, että tämä hyvin erityinen tosiasiallinen tilanne erottaa sen kaikista muista saman alan taloudellisista toimijoista riidanalaisen säännöksen suhteen, minkä vuoksi kantajan kanne on otettava tutkittavaksi, varsinkin kun otetaan huomioon yhteisöjen tuomioistuimen viimeaikainen oikeuskäytäntö (em. asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 19 kohta), jonka mukaan vaikka riidanalainen säännös on luonteensa ja sen sovellettavuuden perusteella luonteeltaan normatiivinen siten, että sitä sovelletaan yleisesti asianosaisiin taloudellisiin toimijoihin, ei ole kuitenkaan poissuljettua, että se voi koskea tiettyjä niistä erikseen.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

61 Aluksi on tutkittava kantajan tuotteen määrittelyä koskeva tekninen kysymys asetuksen N:o 570/88 valossa.

62 Kantajan kuvauksen mukaan, riidankohteena olevan tuotteen koostumus on seuraava: 82 prosenttia rasvaa, 16 prosenttia vettä ja 2 prosenttia rasvattomia maidon kuiva-aineita. Käytetyt raaka-aineet, eli 65 prosenttia voita ja 35 prosenttia kermaa, tiivistetään ensin ja näin saatu puhdas rasva eli voiöljy pilkotaan ja yhdistetään uudelleen BITA:n aikaansaamiseksi. Siten kantajan tuote on tuote, joka sisältää vähintään 82 prosenttia voirasvaa ja on valmistettu yksinomaan voiöljystä.

63 Tämä tuotteen kuvaus vastaa täsmälleen asetuksella N:o 1813/93 asetukseen N:o 570/88 lisätyn 9 a artiklan välituotteen kuvausta.

64 Kantaja on sitä paitsi myöntänyt, että BITA voidaan katsoa tässä artiklassa tarkoitetuksi välituotteeksi ja että sille on myönnetty vuodesta 1989 lähtien Belgian viranomaisten 28.2.1994 tekemään luokitukseen asti asetuksen N:o 570/88 9 ja 9 a artiklassa välituotteille myönnettäväksi tarkoitettua tukea. Kantaja on myöntänyt myös, että riidanalaisen asetuksen voimaantulosta lähtien tuote saa edelleen artiklassa 9 a tarkoitettua tukea.

65 Kantaja on kuitenkin tyytymätön merkintäaineiden lisäämistä koskevaan pakkoon ja velvollisuuteen nimetä tuote "välituotteeksi".

66 Tältä osin on todettava, että merkintäaineiden lisääminen, jonka tarkoituksena on ehkäistä väärinkäytökset, ei kuulu välttämättömänä osana tuotteen valmistusmenettelyyn, vaan se on asetettu asetuksen N:o 570/88 9 a artiklassa edellytykseksi sille, että välituotteelle voidaan myöntää tässä asetuksessa tarkoitettua tukea. Näin ollen se, ettei tuotteeseen lisätä merkintäaineita, ei muuta itse tuotteen luonnetta, vaan aiheuttaa yksinkertaisesti sen, ettei tuotteelle voida myöntää yhteisön tukea.

67 Lisäksi riidanalainen asetus ei millään tavalla vaikuta asetuksella N:o 1813/93 lisättyyn vaatimukseen merkintäaineiden lisäämisestä 9 a artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin. Kantaja ei voi väittää sitä vääräksi tämän kanteen yhteydessä.

68 Sama pätee nimitykseen "välituote", joka on ainoastaan seuraus siitä, että asetuksessa 9 a kuvattu tuote on yksi "9 artiklassa tarkoitetuista [väli]tuotteista", joiden osalta on säädetty maininnasta "välituote" asetuksessa N:o 570/88 sen voimaantulosta lähtien.

69 Näin ollen on todettava, että kantajan BITA-tuote on asetuksen N:o 570/88 9 a artiklassa eikä asetuksen N:o 570/88 1 artiklassa tarkoitettu tuote. Riidanalaisella asetuksella on muutettu ainoastaan viimeksi mainittua artiklaa, ja se ei siten koske kantajan valmistamaa välituotetta.

70 Tätä lopputulosta ei muuta kantajan väite, jonka mukaan Belgian viranomaisten luokittelun seurauksena sen tuote kuuluu asetuksen N:o 570/88 1 artiklan soveltamisalaan. Kantaja on nimittäin myöntänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle suullisessa käsittelyssä antamassaan vastauksessa, että tuotteen koostumus ei ole mitenkään muuttunut, vaan Belgian viranomaisten tekemän luokituksen muutos johtui belgialaisen voin arviointia koskevan asetuksen muutoksesta ja asetuksen N:o 2991/94 hyväksymiseen johtaneissa neuvotteluissa muodostuneesta kannasta, jonka mukaan asetuksen N:o 2991/94 voin määritelmä on asetuksessa N:o 570/88 olevaa voin määritelmää huomattavasti laajempi. Kuitenkaan sen, että välituote voidaan kansallisen lainsäädännön perusteella katsoa voiksi, vaikutuksena

ei voi olla asetuksen N:o 570/99 9 a artiklan a alakohdassa säädettyjen vaatimusten sivuuttaminen, jotta siinä tarkoitetulle tuotteelle voidaan myöntää asetuksessa tarkoitettua tukea.

71 Lisäksi asetuksen N:o 570/88 1 artiklan sanamuodosta sekä sellaisena kuin se oli ennen riidanalaista asetusta että sellaisena kuin se on riidanalaisella asetuksella tehdyn muutoksen jälkeen käy ilmi, että 9 a artiklan a alakohdassa tarkoitetut tuotteet ovat poikkeus siitä asetuksen N:o 570/88 sisältämästä yleisestä kiellosta myöntää asetuksessa N:o 570/88 tarkoitettua tukea muille kuin 1 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuille tuotteille. Asetuksen N:o 2443/93 ensimmäisessä perustelukappaleessa, jossa muutetaan viimeksi mainitun säännöksen johdantovirkettä (ks. edellä 11 kohta), täsmennetään, että sen tarkoitus, että 9 a artiklan a alakohta lisättiin asetukseen N:o 570/88, on tehdä mahdolliseksi, että tässä artiklassa tarkoitetuille tuotteille voidaan myöntää asetuksessa N:o 570/88 tarkoitettua tukea "huolimatta siitä, että 1 artikla ei koskisikaan näitä tuotteita".

72 Täten asetuksen N:o 570/88 1 artiklan mukaan 9 a artiklan a alakohdassa tarkoitetulle sellaiselle tuotteelle kuin kantajan tuote on, ei voida myöntää asetuksen 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille säädettyä tukea.

73 Tulkoon vielä lisätyksi, että kuten komissio on täysin oikein esittänyt, asetuksen N:o 570/88 1 artiklan toisen kohdan a alakohdan tuomalla muutoksella ainoastaan vahvistettiin aikaisempi tilanne, jossa tuotteen valmistuksen osalta vaadittiin, että voi on valmistettava kermasta, jotta sille voidaan myöntää tukea.

74 Nimittäin viimeksi mainitussa artiklassa tarkoitettu tuote oli ennen riidanalaisella asetuksella tehtyä muutosta voi, joka vastasi tuottajajäsenvaltion määritelmää ja asetuksen N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan b alakohdan luokitusta.

75 Vaikka asetuksen N:o 570/88 1 artiklan toisen kohdan a alakohdassa viitataan nimenomaisesti ainoastaan asetuksen N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan b *ala*kohtaan, joka koskee voin luokitusta, siinä vaaditaan myös, että tuote vastaa tiettyä "määritelmää".

76 Tältä osin on syytä todeta, että asetuksen N:o 985/68 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään seuraavasti:

"Interventioelimet ostavat ainoastaan sellaista voita,

— —

b) joka on 3 kohdan a alakohdan määritelmän ja b alakohdan luokittelun mukaista."

77 Tästä sanamuodosta seuraa, että voin "määritelmä" on ilmaistu asetuksen N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan a *ala*kohdassa, kun taas luokittelu on osoitettu saman säännöksen b *ala*kohdassa.

78 Tämän perusteella on katsottava, että vaikka asetuksen N:o 570/88 1 artiklan toisen kohdan a alakohdassa ei ole viitattu kumulatiivisesti asetuksen N:o 985/68

1 artiklan 3 kohdan *a alakohtaan* ja *b alakohtaan*, "määritelmä", johon siinä viitataan, on asetuksen N:o 985/68 1 artiklan 3 kohdan *a alakohdassa*.

79 Tässä määritelmässä viitataan voin valmistamista ja sen koostumusta koskeviin teknisiin edellytyksiin. Erityisesti voi on sen mukaan valmistettava joko imelästä tai happamasta kermasta.

80 Siten asetuksen N:o 570/88 1 artiklan toisen kohdan a alakohdassa olevalla käsitteellä "voi" on täsmällinen sisältö niiden teknisten ominaisuuksien osalta, jotka voilta vaaditaan, että sille voidaan myöntää tässä artiklassa tarkoitettua tukea; kantajan tuotteella ei ole näitä ominaisuuksia, koska sen tuote on valmistettu aina 65 prosenttisesti voista ja 35 prosenttisesti kermasta.

81 Kantaja ei voi pätevästi vedota siihen, että asetuksen N:o 2991/94 paljon laajempi voin määritelmä käsittää uudelleen yhdistetyn voin. Tämä asetus ei nimittäin kuulu interventiotoimenpiteiden alaan, joiden tarkoituksena on edistää yhteisön ylijäämävoin myyntiä. Asetuksen päämääränä on suojata kuluttajia ja antaa heille tietoa. Sen tarkoituksena on helpottaa kuluttajan valintaa sellaisten tuotteiden välillä, jotka ovat keskenään verrannollisia rasvapitoisuutensa osalta yleensä, mutta jotka eroavat toisistaan käytettyjen kasvis- ja eläinrasvojen mukaan (asetuksen seitsemäs perustelukappale). Lisäksi asioiden selventämiseksi kuluttajan kannalta siinä rajoitetaan käsitteiden "voi" ja "margariini" käyttö tiettyihin siinä määriteltyihin tuoteryhmiin (asetuksen yhdeksäs perustelukappale). Kantaja on myöntänyt suullisessa käsittelyssä, että vaikka asetuksen N:o 2991/94 sisältämää voin määritelmää voidaan soveltaa sen tuotteeseen, määritelmä käsittää myös lukuisia muita tuotteita,

joille ei voida myöntää asetuksessa N:o 570/88 tarkoitettua tukea, ilman että tämä johtuisi riidanalaisella asetuksella säädetystä muutoksesta.

82 Näin ollen riidanalainen asetus ei koske kantajan valmistamaa tuotetta, joka on aina sisältynyt asetuksen N:o 570/88 9 a artiklassa tarkoitetun välituotteen määritelmään.

83 Näiden seikkojen vuoksi kantaja ei voi osoittaa, että riidanalainen asetus koskee sitä, joten kantajalta puuttuu oikeussuojaintressi säädöksen kumoamiseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaisesti.

84 Näin ollen kanne on jätettävä tutkimatta, ilman että olisi tarpeen käsitellä kantajan vaatimusta asiakirjojen esittämisestä, taikka tutkia kantajan ja komission esittämiä muita perusteluja.

Oikeudenkäyntikulut

85 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja komissio on vaatinut kantajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, kantaja on velvoitettava korvaamaan nämä kulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne jätetään tutkimatta

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

García-Valdecasas Azizi Jaeger

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä tammikuuta 1997.

H. Jung

kirjaaja

R. García-Valdecasas

viidennen jaoston puheenjohtaja